

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7878

гр. София, 17.10.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 17.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **8323** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Определение № 7319/02.10.19г от настоящото производство / водено по предявен на 27.04.16г иск по чл. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за вреди, причинен от вече обявен за нищожен адм.акт на Зам.Министъра на ОСВ/ е разделено производството по предявен предявен на 01.10.19г иск за прогласяване нищожността на друг адм.акт и присъждане на обезщетение за вредите от него. По разделения иск е образувано дело № 11083/19г на АССГ. С възражение вх.№ 30366/10.10.19г ищецът е поискал от докладчика по д.№ 11083/19г да присъедини обратно разделеното дело към настоящото дело. С разпореждане от 16.10.19г докладчикът по д.11083/19г е препратил възражението за произнасяне по настоящото дело.

Настоящият докладчик намира, че не са налице основания за съединяване на вече разделените от него дела, по аргументите, изложени в определението за разделяне на делата. В допълнение:

Споделя се становището на ищеца, че вече обявеният за нищожен адм.акт на Зам.Министъра на ОСВ и тепърва обжалвания като нищожен последващ акт на Министъра на ОСВ са два акта, постановени в рамките на едно и също адм. производство по заявлението на ищеца от 20.04.11г. Последващият акт на Министъра на ОСВ е акта, сложил край на адм. производство по заявлението/съгл. мотивите на ВАС/ и неговата нищожност се претендира тепърва с иска от 01.10.19г.

Не се споделя обаче твърдението на ищеца, че предявеният на 27.04.16г иск по чл. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за вреди не представлява отделен иск от предявения едва на 27.04.16г иск за прогласяване нищожност на последващ адм.акт и присъждане на вреди от него. С двата иска се претендират едни и същи вреди/това е общото между двата иска/, но основанието за претендиране на вредите по двата иска /т.е. материалната предпоставка за предявяване на иск по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ-отменен адм.акт/ е различна. По настоящия иск вредите се претендират от обявен за нищожен

адм.акт на Зам.Министъра. По разделения иск вредите се претендират от друг адм.акт /т.е. искът по чл. 1 от ЗОДОВ е предявен на друго материално основание/, но този друг акт тепърва ще се разглежда от Съда относно твърдяната негова нищожност /т.е. още е под въпрос съществуването на задължителната материална и едновременно процесуална предпоставка за предявяване на иск по чл. 1 от ЗОДОВ- отменен адм.акт/. Следователно вторият иск за вреди би бил допустим, само ако и когато се прогласи нищожността на последващия адм.акт, т.е. вторият иск е с допустимост под въпрос към момента.

Не се споделя и становището на ответника, че Съдът разделя едно единно производство на два етапа, като така изкуствено затруднява производството и допуска съществено проц.нарушение. Производството не е едно единно, доколкото едни и същи вреди се претендират по различно време, като настъпили в резултат от два различни адм.акта /единият дори още не е обявен за нищожен/.

Не се споделя и становището, че Съдът е следвало да раздели не целия нов предявен на 01.10.19г иск за прогласяване нищожност на последващия адм.акт и присъждане на вреди от него, а само на осн. чл. 206 ал.1 от АПК да раздели новия иск за обезщетение в отделно производство, като разгледа по настоящото дело както предявения на 27.04.16г иск по чл. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за вреди, причинен от вече обявен за нищожен адм.акт на Зам.Министъра на ОСВ, така и искането за прогласяване нищожността на последващия адм.акт на Министъра на ОСВ. Първоначалният иск се разглежда по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1 от ЗОДОВ, а искането за прогласяване нищожност на адм.акт- по реда на чл. 145 и сл. от АПК, т.е. производствата са различни. Няма освен това никакво основание в настоящото производство по иск за вреди да се разглежда и претендирана нищожност на неотноситим към иска /той е предявен с друго мат.основание/ адм.акт.

На последно място, Съдът не споделя твърдението на ищеца, че ответникът бил предизвикал изкуствено разделяне на двата иска, доколкото Съдът е постановил определението за разделяне служебно, без такова искане на ответника. Твърдението за наличието на "различни похвати" за отдалечаване във времето на произнасянето по основателността на иска е също неоснователно. Съдът е насрочил заседание в най-кратки срокове, дал е на страните много конкретни указания по доказателствата, съобразявайки се с указанията и мотивите на ВАС. По разделения иск от 01.10.19г е образувано д.№ 11083/19г, по него докладчикът се е произнесъл с разпореждане от 07.10.19г за оставяне на иска без движение. И двете дела се процедират в разписаните срокове.

Съдът не е отговорен за решението на ищеца да предяви втория иск едва на 01.10.19г, при наличие на издаден и влязъл в сила като необжалван последващ адм.акт още към момента на депозиране на настоящия иск от 27.04.16г. Към тази дата са съществували и двата адм.акта, вторият дори не е бил обжалван като незаконосъобразен и е бил влязъл в сила на 08.03.16г, като ищецът сам е преценил от кой от двата налични към 27.04.16г акта да претендира вредите.

Водим от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТКАЗВА ДА ПРИСЪЕДИНИ за общо разглеждане по настоящото дело вече разделения предявен на 01.10.19г иск за прогласяване нищожността на адм.акт на

М-ра на ОСВ и присъждане на обезщетение за вредите от него.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.
ПРЕПИСИ на страните и на докладчика по д.11083/19г, за сведение.

Съдия: